

Да го тѣргашъ на бѣло лице,
Ти да тѣргашъ, яска да сѣ пуламъ,
Да сѣ пула, да сѣ радва.
Да ти купамъ шаренъ коланъ,
Да го носишъ на половина,

Ти да го носишъ, яска да те пула
Яска да сѣ пула, и да сѣ радва,
Да ти купа чевли кондури,
Ти да ги носишъ, я да те пула,
Да те пуламъ да сѣ радвамъ.

320.

Море лудо, море младо,
Женено сѣ, или не сѣ?
Ако не сѣ оженено,
Оди седни на бунар-о,
Тури фес-о надъ око-то

И киска-та на рамена,
Пищоли-те на пояс-о,
Шаренъ туфекъ на колено,
А сабя-та на камен-о. . .

321.

Снощи ми е дошло мало Стамболче;
Що абаръ донесе отъ Стамбола града?
Абаръ ми донесе Стамболъ сѣ запали
Отъ четири стѣрни, четири огневи.
Тѣа не ми биле четири огневи,
Току ми биле четири панукли;
Една-та ми бѣе све млади момчина,
Друга-та ми бѣетъ све млади девойки,
Трека-та ми бѣетъ момчина женени,
А друга-та бѣетъ невѣсти мѣжени.

322.

Трака трука на Вишина порта,
Да излезе Виша Гѣркиня;
Не излезе Виша Гѣркиня,
Ток' излезе Вишина-та майка.
„Тѣа що сакашъ тука, море лудо,
Море лудо, младо неженено?“ —
„Помина по тува Виша да ѣж вида,
Зборокъ да ѣ реча, вино да донесе,
Яска ке ѣ дада пари неброени,
Тѣа да ми даде вино немерено.“